

Vamos se ponovno pokazao kao majstor plesnog kazališta. A solisti i ansambl splitskog Baleta ponovno su se dokazali kao jaka, vrlo homogena trupa s nekoliko iznimnih plesачkih osobnosti

PIŠE MAJA ĐURINOVIĆ

Zanimljiv je i naizgled neobičan potez splitskog Baleta i Almir Osmunović postaviti na Splitskom ljetu plesnu inačicu znamenite Shakespeareove drame. Ali, postoji li neko tjelesnije, tijekom zaigranije dramsko djelo? Ako je ikoja drama satkana od tijela i pokreta, onda je to "San ljetne noći".

S jedne strane sva trepera i usplahirena od mladenačke opijenosti, s druge komična u vitalističkoj opsesiji traženja ljubavnog partnera. Zapravo posve zemaljska, i nimalo romantična, čak ismijava mistifikaciju ljubavi zbog koje se ili od koje se umire. A opet je ljudski topla i duhovita jer su u tom "ljubavnom plesu" (kao i u danceu macabreu), po reakcijama i zabludama, svi izjednačeni.

Može li uopće nešto bolje "sjesti" u atmosferu kulturnog i turističkog ljeta grada poput Splita, ne samo s obzirom na poznatu temu, svima razumljiv "jezik" i iskustvog autora Yourija Vamosa nego i na visoku

PREMIJERA 'SAN LJETNE NOĆI' YOURIJA VAMOSA NA SPLITSKOM LJETU

Svjetlo Klause Garditza i kostimi Sonje Obradović maštovito su slijedili, a solisti dočarali svjetove likova

CROPIX

razinu izvedbe? I ima li što prirodnije nego da nakon zalaska sunca čudesni ambijent Sustipana zaživi ljubavnim parovima i vilenjacima? Toplina šaputave ljetne noći obnažuje tijelo i razgaljuje dušu, izaziva mladenačke želje i maštu, a ljubavna žudnja - od koje se lako postaje "magarac" - izaziva na igru bića prirode i mašte, malene, pomalo pakosne duhove, vile i vilenjake.

Scena Dinke Jeričević se neprimjetno, uz raspjevane cvrčke, uklopila među čemprese i palme; putujuće "grmlje" je odlično otvaralo i mijenjalo scenu, ili skrivalo parove ili vilenjake, a iza koprenastog zastora paukove mreže smjestila se Titanijina ložnica. Svjetlo Klause Garditza i kostimi Sonje Obradović su maštovito slijedili paralelne svjetove likova koji su se susretali i ukr-

stali u čaroliji Ivanjske noći.

Balet Yourija Vamosa na izbor iz glazbe Felixa Mendelssohna slijedio je poznati dramski siže, ali i uhvatio "značenja između redaka", nijanse pokreta i tjelesnih znakova koji više govore o liku nego većina rečenica. Također Vamos nalazi odlična scenska rješenja s dirljivim detaljima, poput čarobne rukavice (umjesto cvjetnog soka) kojom se hipnotički mahne ispred očiju "žrtve" koja će se zaljubiti u prvu osobu koju vidi. (Po raspletu svađa i krivih "ljubavi" Oberon će čaroliju namjerno primijeniti - na sebi i pogledati u svoju staru družicu Titaniju!). Brz i duhovit, silno dinamičan u izmjeni slika i događaja, jasan u odnosima, emocijama i radnji Vamos se ponovno pokazao kao majstor plesnog kazališta. A solisti i ansambl splitskog Baleta ponov-

no su se dokazali kao jaka, vrlo homogena trupa s nekoliko iznimnih plesачkih osobnosti.

Valeev i Neveščanin

Vratilo je i inače unutar drame vrlo fizička i vrlo atraktivna uloga, a Aydar Valeev ga je izveo ne samo kao izvrstan plesać nego i glumac. Njegov "magarac" ni u jednom trenutku nije banalan, ili grubo komičan, a duet s lijepom kraljicom Titanijom (Sanja Neveščanin) pravi je izvedbeni biser. Bogoliko lijep i dominantan je Oberon Azamata Nabiullina, istovremeno snažan i mističan, i u odličnom kontrastu s dva živahna, nespretna duha (Puk Monike Didoni i Robin Zvončice Gracin).

Izvršni su i mladi parovi: dražesne Helena (Elena Nikolaeva) i Hernija (Iryna Chaban), nestašni Demetrije (Ar-

tem Zhusov) i Lisandar (Andrej Kremz). Čiste tehnike i laka skoka, razgirani i mladenački "šašavi" u predanu zaljublivanju. I kao šećer na kraju, predstava u predstavi, originalna i komično riješena „Piram i Tizba“ u izvedbi domaćih zanatlija.

Loš zvuk

•• Jedini manjak ove iznimne kazališne produkcije je nekvalitetan zvuk, a čak je i pomalo nevjerovatno da u današnje vrijeme jedna nacionalna kuća i festival ne mogu osigurati svojim umjetnicima adekvatnu tehničku podršku?

•• F •• Com ••

KulTurist
Sva lica kulture.